

ton, kiž s Mebeš delje pschischot je. To Rosdželenje je nam ton swjaty Duch zhdawno predy pokazacz, a nas stymšamym wuczicz, so bychmy Krystusa sa praweho schedom za ho Boha horje wfalt.

So pak ton Psalm dale prasi: Ty by do Wosokosze stpit, to niczo drube neje, fajz my tež horjach prajili šmy, dyžli to, schtož Krystus psched Pilatusom prajesche: Moje Kralestwo neje wot Šwjeta. Tehodla, hacž my runje tudy na Semi se Žiwnoszju, se Žonu a s Džeczimi, s Gzeledžu, se šwjetyym Kneštwom, a s drubim, schtož my s Džerzenju teho sachodneho Žiwjenja potrebamy, činicz mamy a snim činicz mjecz dyrbymy; tola pak dyrbymy my, dokelž tež s Cheszijenjo šmy, a Krystus šwoje Kralestwo na Semi tudy newedže, nasche Wutroby a Myšlje posbjehnyč, wošebnje tajke duchomne Kralestwo pytač, a wutrobne Požadanje po tymšamym mjecz.

Stane šo to pak? Ach ton najweczi Thelstij s Duschu a s Gžjetom, s Kufomaj a s Wutrobu žylje we njetsišim sachodnym Žiwjenju, a pytaju, kak bych tu dosz mjeli, prajesheju šo pak malo sa tym, so je Krystus do Wosokosze stpit. Tu ze ton šw. Duch rad wobaracz, a prjeduje tehodla, so Krystus neje na Semi wostal, ale do Mebeš stpit, so bychmy tež my, dokelž hyscheže s Gžjetom tudy delkach šmy, šo s Wotrobami a Myšlemi horje sbjehnyli, a te Wutroby se Staroszju teho Žiwjenja newobčežowali.

Pschetož tak dyrbi pola tych Kscheszijanow ta Wjez džjelena byč. To Gžjelo a ton stary Adam dyrbitaj se šwjetyym wokoto dieč, a šo snim paracz; ta Wutroba pak dyrbi šo tych mjecznych Kubtow mozowacz, fajz Pawol prasi: Pytajče, schtož horjach je, džejž Krystus je, kiž šejdži na Prawizy Božej. Wustejče šo

na to, schtož je horjach, niz na to, schtož na Semi je. Kol. 3, 1. 2.

Schto čini pak Krystus horjach? aby čohodla je won horjestpit, a neje tudy delkach wostal? Je won tam prosny, aby čini won njeschto? wot teho ryczi ton 68. Ps. jara renje a praji: Ty by horjestpit do Wosokosze a by Žastwo jate wedt. To je nemožnje renje a troschtnje rycžane, a je, jako by Krystus runje tedom na tonšamy Psalm myšlit, dyž won Luk. 2. to Pschirunanje wot teho šylnje Wobroneneho da, kiž šwoj Rod wobarnuje, hacž s šylnišchi pschindže, a jeho pschewine, a jemu žylu Bron wosme, na kotruž won šo spuschežesche, a rosdžjeli jeho Kubeštwu.

Pschetož my khudži Gžlowekojo šmy Nječa dla rod Kneštwom teho Gžerta a teje Šmerczeje, taj nas tak twerdže jatyh džeržitaj, so možno neje, so moli šo wot tajkeho Žastwa šami wumoz. Ton Gžert šo bes pschestacza se šwojimi Ktofami na nas mjeri, a špyta, kak by nas požrjet. Ton Sakon pokazje nam nasche Njechi, wobškorzuje a nastroža tehodla nasche Šswjedomnje, so prajicz dyrbi: Ach Bjeda, ty by šo pschecziwo Bohu a twojemu Blischemu pscherjeschit, tehodla by ty Šmerczeje winoštj! Wot tych Nepscheczelow, kiž nešju wot nas šamych, ani wot žanych Žandzelow, ani wot žanych Šswjatyh pschewinenju, neje žane Wumozenje.

Ale Krystus, ton Ššylnišchi, poda šo najpredy slutej Poniznoszju pod Sakon, a da jeho Šsudjenje psches šo hicz, jako psches najhorscheho Nješchnika. Pschetož won dyrbesche na Kschizju šredža bes dwjemaj Štosznikomaj, jako Šwadnik pschecziwo Šejžorej, a Šestrar pschecziwo Bohu, wumreč. Šaplaczi tehodla se šwojej hegen Šmercžu sa te Njechi žyleho Šswjeta, jako ščerypliwje,